

ВИЩА КВАЛІФІКАЦІЙНА КОМІСІЯ СУДДІВ УКРАЇНИ

18 травня 2016 року

м. Київ

Р І Ш Е Н Н Я № 1053/дп-16

Вища кваліфікаційна комісія суддів України у складі дисциплінарної палати:

головуючого - Патрюка М.В.,

членів Комісії: Весельської Т.Ф., Заріцької А.О., Макарчука М.А., Прилипка С.М. - доповідача,

розглянувши питання про відкриття дисциплінарної справи стосовно судді Верховинського районного суду Івано-Франківської області Данилюк Марії Петрівни за зверненнями Кречуняка В.Д.,

встановила:

На адресу Комісії надійшли скарги Кречуняка В.Д. щодо поведінки судді Верховинського районного суду Івано-Франківської області Данилюк Марії Петрівни.

Заявник скаржиться на ухвалення суддею Данилюк М.П. незаконного, необґрунтованого рішення від 17.04.2015 у справі № 340/913/14-ц, порушення суддею свободи в наданні скаржником своїх доказів і у доведенні перед судом їх переконливості під час здійснення правосуддя у вказаній справі, а також необґрунтоване та незаконне вжиття заходів забезпечення позову.

З урахуванням викладених обставин, скаржник просить Комісію притягнути суддю Верховинського районного суду Івано-Франківської області Данилюк М.П. до дисциплінарної відповідальності.

28.03.2015 набрав чинності Закон України «Про забезпечення права на справедливий суд», яким Закон України «Про судоустрій і статус суддів» 2010 року викладено в новій редакції.

Скарга стосується поведінки судді, яка мала місце під час дії Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в редакції 2010 року.

З огляду на викладене, враховуючи приписи пункту 8 Прикінцевих та перехідних положень Закону України «Про забезпечення права на справедливий суд», процедура дисциплінарного провадження здійснюється Комісією за правилами Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в редакції 2015 року, а питання притягнення судді до дисциплінарної відповідальності вирішуються за приписами Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в редакції 2010 року.

Відповідно до ст. 95 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в редакції 2015 року членом Комісії проведено перевірку викладених у зверненні даних та обставин.

Розглянувши висновок члена Комісії та зібрані в процесі перевірки матеріали, заслухавши доповідача, Комісія дійшла висновку, що у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Верховинського районного суду Івано-Франківської області Данилюк М.П. необхідно відмовити з наступних підстав.

Встановлено, що 18.12.2014 на розгляд до Верховинського районного суду Івано-Франківської області надійшов позов ОСОБА_1 до Кречуняка В.Д. про стягнення коштів за договором позики.

Одночасно із позовною заявою до суду поступила заява позивача від 16.12.2014 про вжиття заходів забезпечення позову шляхом накладення арешту на майно відповідача для забезпечення виконання рішення суду.

18.12.2014 суддею Данилюк М.П., на яку було розподілено вказаний позов в порядку статті 11-1 ЦПК України, листом № 4792/14-вих/2/340/393/14 на ім'я завідувача Верховинського РС УДМС Кіндратяка Н.В. надіслано запит про надання інформації щодо зареєстрованого місця проживання відповідача за позовом.

Цього ж дня суддею Данилюк М.П. постановлено ухвалу про забезпечення вищезазначеного позову та накладення арешту на майно Кречуняка В.Д.

25.12.2014 копію ухвали про забезпечення позову було отримано відповідачем за позовом Кречуняком В.Д.

Не погоджуючись із вказаною ухвалою Кречуняк В.Д. звернувся із апеляційною скаргою до апеляційного суду Івано-Франківської області, який ухвалою від 02.02.2015 апеляційну скаргу задовольнив частково, ухвалу Верховинського районного суду Івано-Франківської області від 18.12.2014 скасував, а питання забезпечення позову передав на новий розгляд до суду першої інстанції.

Своє рішення суд апеляційної інстанції мотивував порушенням судом першої інстанції процесуального порядку вжиття заходів забезпечення позову, а саме: постановлення відповідної ухвали до відкриття провадження у справі.

Під час нового розгляду заяви позивача у справі про вжиття заходів забезпечення позову Верховинським районним суду Івано-Франківської області 12.02.2015 повторно постановлено ухвалу про задоволення такої заяви та накладення арешту на все майно Кречуняка В.Д. в межах ціни позову.

Вказана ухвала в апеляційному порядку відповідачем Кречуняком В.Д. не оскаржувалась та набрала законної сили.

Особі, яка не брала участь у справі, ОСОБА_2 ухвалою апеляційного суду Івано-Франківської області від 13.07.2015 було відмовлено в прийнятті апеляційної скарги на вказану ухвалу Верховинського районного суду Івано-Франківської області.

Враховуючи те, що ухвалу Верховинського районного суду Івано-Франківської області від 18.12.2014 суддею Данилюк М.П. постановлено в день автоматизованого визначення її в якості судді для розгляду справи за позовом ОСОБА_1, що підтверджується копією листа ДП «Інформаційні судові системи» від 29.04.2016, але до постановлення ухвали про відкриття провадження у справі з огляду на направлення у передбаченому законом порядку запиту про надання інформації щодо зареєстрованого місця проживання відповідача у справі, Комісія дійшла висновку, що постановлення вказаної ухвали сталося внаслідок суддівської помилки та не може вважатись порушенням норм процесуального права, вчиненим умисно або внаслідок недбалості.

Підставою скасування вказаної ухвали стала різна правова оцінка судами першої та апеляційної інстанцій стадій розгляду судової справи.

26.12.2014 до суду надійшла відповідь від ДМС України в Івано-Франківській області про реєстрацію місця проживання відповідача Кречуняка В.Д.

29.12.2014 ухвалою судді Данилюк М.П. відкрито провадження у справі та призначено судовий розгляд на 14.01.2015.

Розгляд справи декілька разів відкладався у зв'язку ІНФОРМАЦІЯ_1 та за клопотаннями позивача та відповідача, в т.ч. за клопотанням представника відповідача для виклику в судові засідання свідка ОСОБА_3.

Так, відповідно до копії технічного запису судових засідань від 14.01.2015, 12.03.2015, 26.03.2015 суддею задоволено клопотання представника відповідача та ухвалено викликати в

судове засідання та допитати як свідка ОСОБА_3, в т.ч. забезпечити сторонами у справі його явку в судове засідання.

17.04.2015 судом за участю всіх учасників судового процесу ухвалено рішення у справі, яким позов задоволено в повному обсязі. Оголошено вступну і резолютивну частини рішення.

20.04.2015 відповідачем Кречуняком В.Д. отримано повний текст рішення.

Не погоджуючись із вказаним рішенням Кречуняком В.Д. було оскаржено його до апеляційного суду Івано-Франківської області, яким ухвалою від 03.06.2015 апеляційну скаргу відхилено, рішення Верховинського районного суду Івано-Франківської області від 17.04.2015 - залишено без змін.

Ухвалою Вищого спеціалізованого суду з розгляду цивільних і кримінальних справ від 09.09.2015 рішення судів першої та апеляційної інстанції залишено без змін, а касаційну скаргу Кречуняка В.Д. - без задоволення.

Згідно з частиною 1 статті 124 Конституції України правосуддя в Україні здійснюється виключно судами. Делегування функцій судів, а також привласнення цих функцій іншими органами чи посадовими особами не допускається. Судові рішення ухвалюються судами іменем України і є обов'язковими до виконання на всій території України.

Правову оцінку рішення Верховинського районного суду Івано-Франківської області від 17.04.2015 у справі № 340/913/14-ц було надано судами апеляційної та касаційної інстанцій у встановленому законом порядку, якими було перевірено законність та обґрунтованість такого рішення.

Посилання заявника на відмову у задоволенні клопотання представника відповідача про застосування приводу до ОСОБА_3 та допиту його в якості свідка, нібито заявленого в судовому засіданні 26.03.2015, не підтверджується матеріалами дисциплінарного провадження.

Так, відповідно до копії технічного запису судового засідання від 26.03.2015 клопотання про привід свідка відповідачем або його представником не заявлялися. Навпаки, представником відповідача ОСОБА_4 в якості обґрунтування клопотання відповідача про зупинення провадження у справі, яке розглядалося в цьому судовому засіданні, було вказано на те, що такий процесуальний захід як привід в цивільному процесі не передбачено.

Суддею Данилюк М.П., в свою чергу, також було зазначено, що цивільним процесом передбачено привід тільки в справах про аліменти.

Проте, відповідно до статті 94 ЦПК України належно викликаний свідок, який без поважних причин не з'явився в судове засідання або не повідомив про причини неявки, може бути підданий приводу через органи Національної поліції з відшкодуванням у дохід держави витрат на його здійснення. Про привід суд постановляє ухвалу, в якій зазначає ім'я фізичної особи, яка підлягає приводу, місце проживання, роботи чи навчання, підстави застосування приводу, коли і куди ця особа повинна бути доставлена, кому доручається здійснення приводу.

Законодавець у вказаній статті визначив вичерпний перелік осіб, які не підлягають приводу до суду.

Питання про привід свідка суд вправі вирішити як з власної ініціативи, так і за клопотанням осіб, які беруть участь у справі.

З огляду на викладене, суддею Данилюк М.П. в судовому засіданні 26.03.2015 було помилково зазначено про відсутність в ЦПК України правового механізму приводу свідка.

Однак, враховуючи передбачене ЦПК України право, а не обов'язок суду застосувати цей захід процесуального примусу, та передбачений статтею 212 ЦПК України порядок оцінки доказів судом, який оцінює докази за своїм внутрішнім переконанням, що ґрунтується на всебічному, повному, об'єктивному та безпосередньому дослідженні наявних

у справі доказів, обґрунтованість вчинених суддею процесуальних дій перевіряється лише судами вищої інстанції у передбаченому законом порядку.

Так, апеляційним судом Івано-Франківської області в ухвалі від 03.06.2015, якою рішення Верховинського районного суду Івано-Франківської області від 17.04.2015 залишено без змін, зазначено про відповідність висновку суду першої інстанції щодо обґрунтованості позовних вимог ОСОБА_1 зібраним по справі доказам, враховуючи те, що сторони у справі не змогли забезпечити можливість допитати свідка ОСОБА_3 у суді і ніяких клопотань з цього приводу суду не заявляли.

Комісія діє в межах повноважень, визначених Конституцією та законами України.

Підстави дисциплінарної відповідальності судді визначені статтею 83 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в редакції 2010 року.

Відповідно до частини 2 статті 83 вказаного закону скасування або зміна судового рішення не тягне за собою дисциплінарної відповідальності судді, який брав участь у його ухваленні, крім випадків, коли порушення допущено внаслідок умисного порушення норм права чи неналежного ставлення до службових обов'язків.

За результатами проведеної перевірки в діях судді Верховинського районного суду Івано-Франківської області Данилюк М.П. не встановлено ознак проступку, наслідком якого може бути притягнення її до дисциплінарної відповідальності.

Відтак, Комісією не встановлено підстав для відкриття дисциплінарної справи стосовно вказаної судді.

Керуючись ст.ст. 92-95, 101, 105 Закону України «Про судоустрій і статус суддів» в редакції 2015 року, Комісія

вирішила:

відмовити у відкритті дисциплінарної справи стосовно судді Верховинського районного суду Івано-Франківської області Данилюк Марії Петрівни.

Головуючий

М.В. Патрюк

Члени Комісії:

Т.Ф. Весельська

А.О. Заріцька

М.А. Макарчук